

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਫਾਲਸੋ ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਐਸ ਬੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 4

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 11(4) ਅਤੇ

ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ—ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਸਹਾਇਤਾ ਸਥਾਨ—ਕੀ ਬਡਨੇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੈ —ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ—ਕੀ ਟਰਨ "ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ" ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਖਰਚ-ਸੈਕਸ਼ਨ 66—ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 1939 ਤੋਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਰਨੀਚਰ, ਕਰੋਕਰੀ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1945-46 ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 24,904, ਕੁਵੈਟ ਮੁਰੰਮਤ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਰਫੇਸ ਕਰਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲਾਵ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ: -

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 1945-46 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ। ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2)(v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਖੱਜਲ-ਖੁਆਰੀ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਸੀ। ਖਾਤਾ 1945-46 ਦਾ ਸਾਲ, ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ "ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2)(v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- 1 ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(4) ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਵਪਾਰਕ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਥਾਂਵਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1), ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸੁੰਦਰਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ. ਪੀ. (2), ਐਲਐਚ ਸੂਗਰ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (3), ਸੈਮੂਅਲ ਜੋਨਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ। (ਡੇਵੋਨਵਾਲੇ), ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (4), ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਰਾਮਾ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (5), ਅਤੇ ਰੋਡੇਸ਼ੀਆ ਰੇਲਵੇਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਈ. -ਟੈਕਸ ਕਲੈਕਟਰ, ਬੇਚੁਆਨਾਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟੋਰੇਟ (6), ਮੁੜ-, ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 1922 ਦੇ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ XI ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ; -

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਏਸੀ ਗਿਣਤੀ 1945-46 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿੰਟ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਖਰਚਾ, ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੁਹੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2)(v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12(4) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ?”

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਏਐਨ ਕਤਰਪਾਲ ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਕਪੂਰ ।

ਕੇਆਰ ਬਜਾਜ ਅਤੇ ਜੇਐਲ ਭਾਟੀਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

- (1) **2 ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. 294**
- (2) **19 ITR 324**
- (3) **21 ITR 325**
- (4) **32 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 513**
- (5) **21 ITR 191**
- (6) **1 ITR 22**

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1946-47, 31 ਮਾਰਚ, 1946 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ

ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਗਸਤ, 1939 ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 50,000 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਾਂ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੰਕਰੀਟ ਨਾਲ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ, ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਰਲਾਂਗ ਵਿੱਚ। ਲੰਬਾਈ ਇਸ ਰੀਸਰਫੇਸਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁ. 24,904 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, ਇਸ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਨ- ਆਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 2,472.

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਈਟਮ ਸਮੇਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਦੀ 10 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 24,904 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ। 2,472 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਸੀ।

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦ ਕਮਿਸ਼ਨ- 10 (2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਸ.ਬੀ. ਰਣਜੀਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ : —

“ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ 1945-46 ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਸੀਮਿੰਟ ਏਪੀ ਪ੍ਰੋਚ ਰੋਡ ਨੂੰ ਰੀਲੇਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਹੋਟਲ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਧੀਨ ?

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੂਜੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਪਟੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਰੋਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ, ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ। 13. ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ- "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਉਕਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਲੇਟਿੰਗ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਹੈ। ਜਾਂ ਫਰ ਨੈਚਰ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (iv), (v), (vi) ਅਤੇ (vii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਧਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (iv) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- "ਇਮਾਰਤਾਂ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ, ਫਰਨੀਚਰ, ਸਟਾਕ ਜਾਂ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਨੋਖਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੀਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ, ਦੀ ਰਕਮ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਅਦਾ ਕੀਤਾ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾ (v) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- ਦਾ ਸਿਰਕੱਢ ਅਜਿਹੇ ਬਿਲਡ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ- v ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ ਫਰਨੀਚਰ ਐਸਬੀ ਰਣਜੀਤ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਿੰਘ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ 77 ਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਵਰਗੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਫਰਨੀ, ਫਿਟਿੰਗਸ, ਕਰੌਕਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਇਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਟਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਮੁੜ-ਸੁਰਫੇਸਿੰਗ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਾਰਡ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੜਕੀ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 12 (4) ਅਤੇ 10 (2) (ਵੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਸੜਕ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੋਡਵੇਅ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

'ਬਿਲਡਿੰਗ 5 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ 'ਇਮਾਰਤਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ' ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (i) ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਭੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਕੌਮਾ ਵੀ ਹੈ

ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (4) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (2) (v) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਟਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਰੋਡਵੇਵ ਨੂੰ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਸ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੋ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਟ-

* ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟੇਰ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੋਤਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਆਈਟਮ-

ਦੇਖੋ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮ ਆਮਦਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (xv) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ) ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ 'ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਦੇਖੋ ਵਾਧੂ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ। ਇਹ ਪੰਨਾ 19 ਅਤੇ 20 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਇੱਕ ਇਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਇਹ ਰਕਮ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਰੰਮਤ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਰੋਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 12 (4) ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਨੀਚਰ ਅਤੇ ਫਿਟਿੰਗਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਜੋਂ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਹੋਟਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਹੋਟਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਇਸ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਧਾਰਾ 12 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (4) ਅਤੇ 10 (2) (v) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੌਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਕਿ ਕੀ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਦੇ ਮੁੜ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਖਰਚਾ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਿ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ 'ਹੋਟਲ ਪਰਿਸਿਸ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ ਟੈਰੇਟ

ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਲਈ ਥਾਂਵਾਂ ਪੂਰਵ ਮਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਫਰੀਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਟਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਾਲ ਖਰਚੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 (2) (v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਪਲਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ ਅਕਸਰ ਕੇਸ, ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਤਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ, (1) ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਟਰ, ਸੀਜੇ } ਅਤੇ ਬੀਸਲੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।—

"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

(1) 2 ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. 294

. ਕਮਿਸ਼ਨ- ਵਿਚ ਰਾਮਕਿਸ਼ਨ ਸੁੰਦਰਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਸ਼ੀਨਰ ਆਫ ਆਮ-ਟੈਕਸ, ਵੀ.ਪੀ., (1), ਮਲਿਕ ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਭਾਰਗਵ, ਜੇ.,

ਇੱਕ ਆਟਾ-ਚੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰੁ. ਕੁਝ ਕੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ 'ਤੇ 1,554 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਬੀ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿੱਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੇਬਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀ-ਫਾਲਸ਼ੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਸੈਕਸ਼ਨ 10 (2) (ਵੀ) ਤਹਿਤ ਜੋ. ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਰੰਮਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲ.

ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਈਟਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਆਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

7 ' ਪਾਸੇ.

ਉਹੀ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵੀ ਮੁੜ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਐਲ.ਐਚ. ਸੂਕਰ ਫੈਕਟੋ ਰਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਟਾਇਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਟਾਇਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਛੱਤ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ-; ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਖਰਚਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਛੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਰਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਮੂਅਲ ਜੋਨਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਡੇਵੋਨਵੇਲ), ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੀ ਵੇਨਿਊ (3) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਦੇ ਦੋ ਲਾਰਡਜ਼ ਅਤੇ ਦੋ ਲਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

(1) **i?i.TK 324 "**

"

(2) **21 ITR 325**

(3) **32 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 51**

ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਚਿਮਨੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੀਓਨੈਕਸ ਨੇ ਇਨਕਮਵੈਟੈਕਸ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ v * ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਸੀ?

ਇੱਕ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਵੀਂ ਚਿਮਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਚਿਮਨੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ, ਪੁਰਾਣੀ ਚਿਮਨੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ, ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀ ਸੀ। ਅਨੁਪਾਤ deci

dendi ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿਮਨੀ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਾਲ

ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ 'ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਰੰਮਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਂਡ ਐਕਸੈਸ ਪ੍ਰੋਵਿਟਸ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ, ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ਸੁਗਰ ਮਿੱਲਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਬਾਇਲਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਬਾਇਲਰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ 10 (2) (xv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਲੀਆ ਖਰਚ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਉਹ *ਰੋਡੇਸੀਆ ਰੇਲ ਵੇਅਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਲੈਕਟਰ, ਬੇਚੁਆਨਾ-ਲੈਂਡ ਪ੍ਰੋਟੈਕਟੋਰੇਟ (2)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਰੇਲਵੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਲ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਕੀ ਸੀ

(1) **21 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 191**

(2) **1 LTJL 227**

permissible deduction must be incur-The Commit

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ "ਭਾਰੀ ਮੁਰੰਮਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 74 ਦੀ ਮਾਈਲੇਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰੈਕ 'ਤੇ ਰਾਈਡ ਆਊਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ।

394 ਮੀਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ 34 ਮੀਲ ਦੇ ਫੈਲਾਅ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਟ੍ਰੈਕ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਲੀਪਰਾਂ, ਰੇਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਵਜ਼ਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ 77 ਟੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ aw ਟਰੈਕ ਦੇ 40 ਮੀਲ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰੇਲਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਪੂਰੇ ਸਲੀਪਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਸਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਟੈਕਸ ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ - ਦਿਲਚਸਪ ਹਨ: -

"ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਲੀਪਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਰੇਲ - ਮਾਰਗ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਰਾਵਾ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਲਾਨਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਖਰਚਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੇਲਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਮਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ; ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ * ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ

ਅਸਲ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲਾਭ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਰੰਮਤਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *ਐਨਸਵਰਥ ਬਨਾਮ ਵਿਕਰਸ ਲਿਮਿਟਡ*, (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੈਨਲ ਡ੍ਰੇਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਰਬ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੇਲਟ, ਜੇ., ਸਾਰੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਡਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਮਦਨੀ ਖਰਚ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਡਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਘੱਟ ਆਮਦਨੀ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰੇਜ਼ਿੰਗ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਵਧ ਰਹੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ

ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਚ ਕਮਿਸ਼ਨ- ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਸਬੀ ਰਣਜੀਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਫਰ-ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ- ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਜੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਖਰਚੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 250 ਰੁਪਏ। ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ